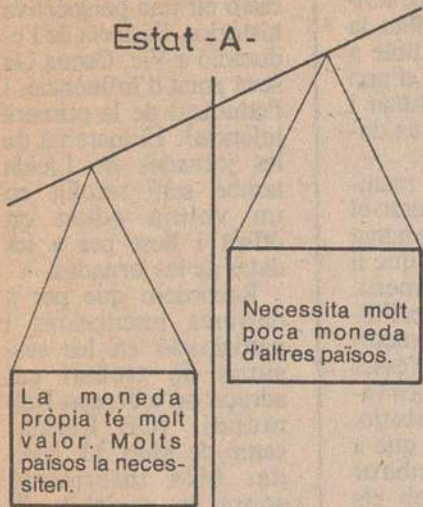

GRÀFIC 5

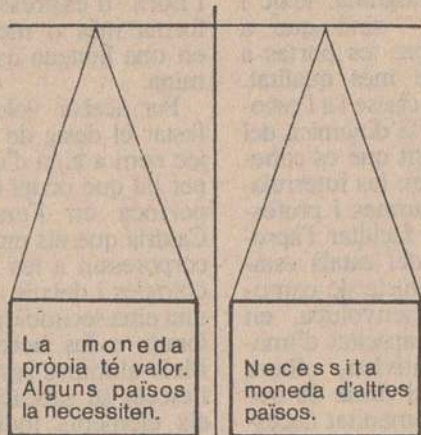
Estat -A-

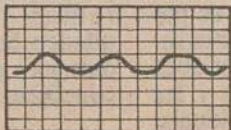
cotització moneda

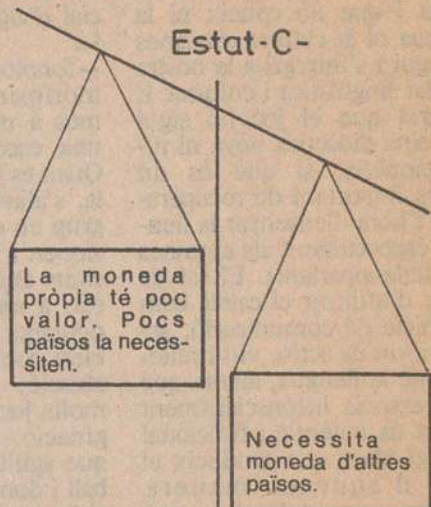
Estat -B-

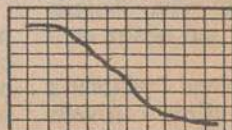
cotització moneda

Estat -C-

cotització moneda

que s'adeqüin a la nova situació, per tal que aquesta població vinguda de fora de Catalunya i que no coneix ni la llengua ni la cultura catalanes conegui i s'intregri a la nostra realitat lingüística i cultural. I, malgrat que el joc no sigui una eina didàctica nova ni revolucionària, sí que és un recurs important de recuperació a l'hora d'ensenyar la llengua, especialment als alumnes no-catalanoparlants. El fet de jugar, d'utilitzar el català com a vehicle de comunicació, assegura un ús actiu, viu i reiteratiu de la llengua, alhora que hom associa inconscientment aquest ús autèntic i funcional amb el plaer que produeix el joc; d'aquesta manera ajudem, sens dubte, a crear una actitud positiva, d'acceptació, envers una llengua que ha d'ésser tan nostra com seva.

El joc organitzat i adaptat a les diferents edats i nivells

tan sols l'aprenentatge dels continguts bàsics de la llengua d'una forma global o, en especial d'algun dels aspectes que la componen — fonologia/ortografia, lèxic i morfosintaxi — sinó que a més a més obre les portes a una escola de més qualitat. Quan es juga a classe i a l'escola, s'afavoreix la dinàmica del grup en el sentit que es cohesionen i faciliten les interrelacions entre alumnes i professor, a més de facilitar l'aprenentatge oral del català establert com a vehicle de comunicació, es desenvolupa, en molts jocs, la capacitat d'imaginació i creativitat, alhora que agilitzem el ritme de treball i donem l'amenitat necessària per engrescar didàcticament el nostres alumnes.

Un altre aspecte que es pot observar és que en el joc es reconeixen les característiques personals dels alumnes i les seves habilitats individuals.

La motivació permet de fixar l'atenció al màxim i, al mateix temps, és una activitat relaxant, perquè redueix tensions, la qual cosa facilita la desinhibició, imprescindible a l'hora d'expressar-se d'una forma més o menys fluïda i en una llengua que no es domina.

Per acabar voldriem manifestar el desig de recuperar el joc com a eina d'aprenentatge per tal que ocupi el lloc que li pertoca en l'ensenyament. Caldria que els professors l'incorporessin a les seves metodologies i deixés, així, d'ésser una eina secundària només valorada a les hores d'esbarjo. Mols alumnes agrairien que a l'escola se sabessin combinar els elements lúdics amb els pròpiament d'aprenentatge — la qual cosa no vol dir reduir l'exigència — que queden ben recollits en molts dels jocs que, ben segur, tots coneixem.

M. Dolors Badia

(Vic, 1982), editat per EUMO de Vic en tres volums (Llengua i educació en una perspectiva històrica, Història de l'educació a Vic, Osona i la seva zona d'influència, i l'educació de la primera infància). El material de les jornades de Lleida també serà recollit en un volum editat en offset i llest per a les dates de les jornades.

Recordem que per a darreres inscripcions i participació en les sessions de treball cal adreçar-se a Josepa Reimundi, ICE Lleida, camp de Mart 33, Lleida. Més informació sobre la societat: P. Solà, tel 311 59 83 (prefix 93) i J. Monés, tel 380 42 48 (prefix 93).

G. M.